

Færri skaðar við skilabetri koyring

Broytingarnar í veðrinum og ljósveðurskiftunum, sum árstíðirnar hava við sær, hava ávirkan á gongdina í ferðsluni og á ferðslutryggleikan.

Myrkur og vánaligt sýni minka um møguleikan at fáa eyga á vandan, og vetrarveðrið við kava og ísi ger akfarið ótryggari á vegnum.

Hetta eru tær umstøður, sum tann ið ferir akfar, má liva við.

Ti er tað ein

altavgerandi uppgáva hjá øllum, sum færa akfar, at royna ikki at vera sær sjálvum og øðrum at meini.

Lógin

Meginreglurnar viðvíkjandi ferðslu eru lógfestar.

Í ferðslulógini § 23 stk. 1 verður álagt vegfarandi at hava fyrilit og vera ansin, so ikki øðrum gerst vandi, skaði ella ónáðir.

Henda grein — saman við § 30 stk. 1 sum ásetur:

at ferðin alsamt skal laga seg eftir viðurskiftunum við fyriliti fyri annara tryggleika,

at givið verður gætur um vega-, veður og ferðslu- viðurskiftini yvirhøvur, og viðari í stk. 2^a

at akandi skulu hava eina eftir viðurskiftunum hóskaði litla ferð, tá

sýnið er versnað av ljós- ella veðurviðurskiftum, og stk. 2^a í vátum, hálum ella smednum ferri

— er tann karmur, sum einhvør, ið er ferari av akfari, hevur skyldu at halda seg innanfyri.

Eitt er so, hvat lógin krevur, annað er, hvussu roynist á tí føroyska vegnetinum.

Tað, at lóggevið er fyri skyldum hjá einum ferara av akfari, er úrslit av, at

Bjartur Dalsgaard, Tryggingarsambandið Føroyar, skrifar:

myndugleikarnir hava ásannað, at akfarið kann vera ein vandamikil lutur. Ásannandi at akfarið kann vera ein vandamikil lutur, ið kann elva skaða, hava myndugleikarnir eisini fyriset lógkravda ábyrgdartrygging fyri akfarið, og skal henda trygging svara fyri tí skaða, sum akfarið kann volda.

Tá kavin hevur ligið eina tíð, venist fólk við tær broyttu umstøðurnar, og skaðahendingarnar, orsakaðar av kava, eru minkandi.

Spurt kann tí vera, um tað hevur týðning, hvussu akfarið er skött í kava-veðri, og nær akfarið er skött soleiðis, at vandin er minst fyri, at skaði kann henda.

Skaðatilburðir

Talvan, sum byggir á fráboðaðar skaðar til Tryggingarsambandið Føroyar fyri árin 1978 - 1979 - 1980 - 1981 og 1982 fram til 1. sept. visir, at skaðahendingarnar eru í vøkstri ta myrku tíðina av árinum og vetrarmánaðarnar við vánaligum ferri orsaka av kava og ísi.

Um kannað verður eftir orsökunum, til at hesir skaðar henda, sæst, at mongdin av skaðunum hendi orsakað av, at ferðin ikki varð tillagað umstøðurnar, og at ferarin av akfarinum ikki hevur verið nóg ansin.

Umskiptið frá teimum ljósu summarmánaðunum við góðum vegfari til teir myrku vetrarmánaðarnar tykist at koma dattliga á fólk.

Serliga merkist vøksturin av skaðahendingum tann 1. kavadagin á árinum, og 1. kavadag eftir gott veður — við harav fylgjandi góðum vegfari — hevur verið.

Ein kann undrast yvir, at talið av fráboðaðum skaðum er so ovurhonds stórt tann 1. kavadagin.

Orsøkin er í flestu forum, at ferarin av akfarinum ikki kannar eftir, áðrenn farið verður avstað, um koyrandi er, hetta hóast at tað nú vanliga verður ávarað um hálku.

Pikadekk — ikki pikadekk

Vit hava ikki beinleiðis hagtøl sum visa, at skaðatalið hevði verið minni, um t.d. øll færu høvdu verið skødd við pikadekkum.

Tað er tí trupult at gera av, í hvønn mun nýtsla ella ikki nýtsla av pikadekkum hevur munandi ávirkan á skaðahendingarnar.

Í øðrum londum hava kanningar verið gjørdar viðvíkjandi hesum.

Ein svensk kanning visti, at fyri akfær, sum nýta pikadekk, var vandin fyri skaðahending minni, enn fyri tey akfær, sum nýttu summardekk.

Útrokningarnar vístu, at samlaða talið av óhappum í tíðarskeiðinum, tá pikadekk verða nýtt, hevði verið 6–13% hægri, um akferini ikki nýttu pikadekk.

Fyrst í 1970 árunum varð sett forboð imóti at nýta pikadekk í einkultum statum í USA.

Pikadekk vóru vanliga nýtt á bakhjólunum á hesum støðum.

Í ongum av hesum statum kundi man ávísja nakra øking av týðningi av skaðatilburðum í vegfari, har nýtsla av pikadekkum frammanundan varð mett at hava týðning.

Framhald á síðu 11

